

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek dr.Kalmár Edina jogi előadó által képviselt MÁV Zrt. Nyugdíj Igazgatóság budapesti (VI. Andrássy út 66.) székhelyű alperes ellen társadalombiztosítási határozat felülvizsgálata iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróság előtt folyt perében a 2006. november 28. napján meghozott 20.M.1430/2006/12. számú ítélet ellen a felperes részéről 13. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 20.M.1430/2006/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A pártfogó ügyvéd díját 12.000 (tizenkettőezer) forintban állapítja meg, melyből 2.000 (kettőezer) forint az ÁFA. Felhívja a Legfelsőbb Bíróság Költségvetési és Ellátási Főosztályát a díj kiutalására.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes 2005-ben rokkantsági nyugdíj megállapítása iránti igényt terjesztett elő. Igényét az alperes 5833/2005. számú határozatával elutasította. Határozatát az Orvosszakértői Intézet I.fokú orvosszakértői véleményére alapította, mely felperesnél 50 %-os munkaképesség-csökkenést állapított meg. Az alperes igazgatója 2005.október 28-án kelt 13.287/2005. számú határozatával a felperes fellebbezését elutasította és az elsőfokú határozatot hatályában fenntartotta, tekintettel arra, hogy az Orvosszakértői Intézet II. fokú orvosi bizottsága szakvéleményében szintén 50 %-os munkaképesség-csökkenést állapított meg a felperesnél.

A felperes keresetében a határozat megváltoztatását és számára rokkantsági nyugdíj megállapítását kérte. Előadta, hogy munkaképességének mértékét az orvosszakértők az alperesi eljárásban nem megfelelően határozták meg. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint beszerezte az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Budapesti Orvosszakértői Intézet szakvéleményét, melyben az intézet a

felperes személyes vizsgálata és a rendelkezésére álló iratok alapján 2005. szeptember 20. napjától a felperesnél 50 %-os munkaképesség-csökkenést véleményezett. A törvényes feltételek közül a munkaképesség 67 %-ban való csökkenése hiányzik, így az alperes és a másodfokú szerv jogszerűen utasította el a felperes kérelmét.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a Munkaügyi Bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Előadta, hogy az igazságügyi szakértői vélemény, valamint a felperes szakvéleményre tett észrevételei között ellentmondás van, melynek feloldása érdekében újabb igazságügyi orvosszakértő kirendelése szükséges. Ez már a munkaügyi bíróság előtt is felmerült, azonban a munkaügyi bíróság ítéletének indokolásában nem tért ki arra, miért mellőzte új szakértő kirendelését. Jogszabálysértésként a Pp. 221. §-ának /1/ bekezdésére hivatkozott.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A társadalom-biztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 23. §-ának /1/ bekezdése és a 168/1997.(X.6.) Korm.r. 24. §-ának /1/ bekezdése szerint rokkantsági nyugdíjra az jogosult, aki egészségromlás következtében munkaképességét 67 %-ban elvesztette, rendelkezik a szükséges szolgálati idővel és rendszeresen nem dolgozik. A társadalombiztosítási határozatok felülvizsgálata során a bíróságnak azt kellett vizsgálni, hogy a felperes e törvényi feltételeknek megfelel-e.

A Pp. 221. §-ának /1/ bekezdése szerint az ítélet indokolásában röviden elő kell a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. Tény, hogy a munkaügyi bíróság ítéletében nem tért ki a felperes beadványában foglaltakra külön, mert a rendelkezésére álló iratokból, így különösen az alapos és aggálytalannak ítélt szakértői véleményből állapította meg, hogy a felperes munkaképesség-csökkenése a támadott alperesi határozat meghozatalakor nem érte el a 67 %-ot. Ebből következett az is, hogy az alperes határozata jogszerű volt. A felperes újbóli orvosszakértői vizsgálat engedélyezését a munkaügyi bíróságtól azért kérte, mert álláspontja szerint daganatos betegségét figyelmen kívül hagyták. A szakvéleményekből ennek ellenkezője

egyértelműen megállapítható, így új szakértő kirendelése
szükségtelen.

A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében a bizonyítékok Pp. 206. §-ának /1/ bekezdése szerinti szabad mérlegelését támadta. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal kapcsolatban rámutat a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy a Pp. 270. §-ának /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Ha tehát a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, okszerűtlen és logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem, mint a perbeli esetben is a bizonyítékok mérlegelését támadja.

A bíróság helytállóan állapította meg, hogy a Tny. idézett rendelkezését az alperesi hatóságok nem sértették meg, mivel a felperes munkaképesség-csökkenése a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint nem érte el a 67 %-ot.

Ezért a Legfelsőbb Bíróság a munkaügyi bíróság ítéletét a Pp. 275. §-a /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárás során felszámítható költsége nem merült fel, ezért annak viseléséről rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2007. november 6.

**Dr.Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr.Kovács Ákos sk. előadó
bíró, Dr.Kárpáti Zoltán sk. bíró**

A kiadmány hitelül:

bírósági írnok